Súd:	Okresný súd Čadca
Spisová značka:	4C/203/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5311210556
Dátum vydania rozhodnutia:	25. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Anna Plichtíková
ECLI:	ECLI:SK:OSCA:2014:5311210556.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v právnej veci navrhovateľa Y.. T. G., B.. XX.X.XXXX, X. Y. W. XXXX/X, Č., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., Drotárska cesta 102, Bratislava proti odporcovi L., H..U.., O. S. XX/A, X., N.: XX XXX XXX, právne zastúpený Legal professionals, s.r.o., Tehelná 25, Bratislava v konaní o ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

I. Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 16 000 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Návrh na zaplatenie sumy 34 000 € a na uverejnenie ospravedlnenia z a m i e t a .

III. Odporca j e p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy konania v celom rozsahu vo výške 8163,13 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa AK Bugala - Ďurček, s.r.o., Drotárska 102, Bratislava, IČO: 36 731 544.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal dňa 8.11.2011 návrh, v ktorom tvrdil, že odporca článkami uverejnenými v denníku L. dňa 13.4.2011 s názvom „U. L. P. B. S.," dňa 15.4.2011 s názvom „W. P. Z. B.," vrátane ikonografiky, ktorá tvorí súčasť článku, uviedol o navrhovateľovi nepravdivé tvrdenia, ktorými ho spojil s právnickými a fyzickými osobami, ktoré boli dlhodobo kritizované médiami v súvislosti s prenájmom priestorov spoločnosťou B. N., U..G..C.. Daňovému úradu W.. Navrhovateľ pred vznikom advokátskej kancelárie spoločnosti H. G.Š. - U., U..G..C.. vykonal pre spoločnosť O. V. jediný úkon týkajúci sa korporátnej agendy, preto uverejnený výraz, že túto firmu zastupuje na území SR, je zavádzajúci, nepravdivý, poškodzujúci navrhovateľa. Ku dňu uverejnenia článku spoločnosť nezastupoval. Ako advokát mal povinnosť mlčanlivosti, preto z tohto dôvodu nemal právo ani povinnosť informácie poskytovať, nie z dôvodu zadržiavania informácii. V druhom článku došlo k prepojeniu osoby navrhovateľa s inými osobami, ktoré figurovali v kauze prenájmu Daňový úrad W., ktorý bol poskytnutý spoločnosťou B. N., U..G..C... Navrhovateľ nemal, ani nemá majetkové, ani iné väzby na cyperské spoločnosti.

Opravou zo dňa 11.5.2011 v denníku L. odporca priznal zásah do práv navrhovateľa a opäť uviedol nepravdivé informácie. „Nesprávne je, že spoločnosť O.L. V. na Slovensku v čase uverejnenia nezastupoval T. G.. Správne je, že ju vlani v novembri zastupoval advokát T. G.. Okrem toho sme v infografike označili prepojenia firiem O. V. H. A. L. na T. G. a Y. U.. Pri menách sme neuviedli, že ide o právnych zástupcov týchto firiem."

Toto ospravedlnenie nepoprelo pôvodné informácie, ešte zhoršilo pôvodný stav. Tým došlo k navodeniu takej situácie, že v pozadí celej kauzy prenájmu Daňový úrad v W. je T. G. a Y. U., teda osoby, ktoré v kauze nefigurovali a osoby, ktoré skutočne s kauzou boli spojené, v infografike nefigurovali (C. Š., T.

V., zástupca A. V.). Uvedeným konaním došlo k zásahu do občianskej cti, mena a povesti navrhovateľa. Podľa informácií na základe internetového vyhľadávania je meno navrhovateľa spojené s odkazom na uvedené články s touto kauzou naďalej. Bol spojený s politikou U., hoci je apolitický. Jeho česť a meno boli znevážené spojením s kauzou a osobami, ktoré na úkor daňových poplatníkov obchádzali predpisy, s kauzou, ktorá bola verejnosťou negatívne vnímaná, odsudzovaná, porovnávaná aj s rovnako medializovanou kauzou „nástenkový tender." Bol vykreslený navrhovateľ ako osoba stojaca v pozadí kauzy. To veľkou intenzitou zasiahlo do jeho bezúhonnosti ako advokáta, občana, do jeho rodinných, súkromných, pracovných vzťahov, poškodilo jeho dobré meno advokáta, občana, česť, skomplikovalo mu život. Tento zásah bol výrazne intenzívny, a to aj zneužitím inštitútu opravy.

Odporca teda nevyužil možnosť napraviť dôsledky, ale zneužil opravu na utvrdenie nepravdivých informácií. Preto navrhovateľ žiadal uverejnenie ospravedlnenia a podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 50 000 €, ktorá zodpovedá zníženiu vážnosti, dôstojnosti navrhovateľa v spoločnosti. Výšku odvodil z toho, že ide o celoslovenské tlačové médium, intenzita bola zvýšená aj uverejnením na internete, a to aj ku dňu podania žaloby. Bolo čitateľovi podsunuté, že je spojený s kauzou, s politikou U., finančnými skupinami. Vzhľadom k uvedenému stratil dôveru klientov, občanov, úctu priateľov, rodiny. Poukázal na to, že nie je verejne činnou osobou ako advokát. Uvedeným postupom stratil reálnu možnosť uchádzať sa o akúkoľvek verejnú funkciu.

Uvedeným predmetom sporu podľa § 152 ods. 2 a § 153 ods. 2 OSP sa súd cítil byť viazaný.

Podľa § 118a OSP možno rozhodujúce skutočnosti a dôkazy označiť najneskôr do prvého pojednávania. Výzvu z čl. 66 spisu prevzal právny zástupca navrhovateľa dňa 24.8.2012 (čl. 98 rub). Prvé pojednávanie bolo 29.11.2012, ktoré bolo odročené na deň 29.1.2013. Na tomto pojednávaní právny zástupca navrhovateľa sám protokoloval svoj prednes a vypovedal aj navrhovateľ, ani jeden ani druhý nevzniesli námietku protokolácie. Nedoplnili návrh do prvého pojednávania v nadväznosti na § 118a OSP o nové tvrdenia a dôkazy. Učinili tak až na pojednávaní dňa 23.5.2013. Nové tvrdenie spočívalo v tom, že zásah sa týkal aj súkromného života, lebo manželka bola tehotná a medializované správy ju rozrušili, zvlášť, keď dlho nemohli mať deti. Tak isto to malo negatívny dopad aj na rodičov navrhovateľa.

Súd sa preto touto časťou predmetu sporu v nadväznosti na § 118a OSP a § 152 ods. 2 a § 153 ods. 2 OSP nezaoberal a tvrdenie právneho zástupcu navrhovateľa, že jemu aj navrhovateľovi súd odmietol sa vyjadriť kompletne, považoval z dôvodov už uvedených za nepravdivé, zavádzajúce, účelové.

K návrhu navrhovateľa sa vyjadril odporca. Uviedol, že žiadny z článkov neobsahoval meno a priezvisko navrhovateľa, ani ho žiadnym spôsobom nespájal s kauzou. Priemerný občan nemôže dospieť k záverom tvrdeným navrhovateľom. Odporca spájal navrhovateľa výlučne so spoločnosťou O. V., ktorú na území SR zastupoval. Informácia bola použitá na základe osobného rozhovoru redaktora L. s navrhovateľom a neuviedol redaktorovi, že túto spoločnosť už nezastupuje. V oprave uviedol veci na pravú mieru. Navrhovateľ teda mal pred uverejnením priestor na vyjadrenie k informáciám uvedeným v článku, týkajúcim sa jeho osoby. Ako podklad slúžil doslovný prepis telefonického rozhovoru. Dňa 29.10.2008 preukázateľne zastupoval uvedenú spoločnosť a neuviedol, že ich už nezastupuje. Nechcel sa vyjadriť k otázkam, kto ho zastupovaním poveril a kto stojí v pozadí. Nikto ho neobviňoval z toho, že by zadržiaval informácie. Význam, ktorý pripisuje navrhovateľ infografike, nemožno z obsahu článku a infografiky logicky vyvodiť. Infografika bola pre priemerného čitateľa neadresná na osobu navrhovateľa. Identifikácia navrhovateľa bola vylúčená pre bežného čitateľa. Bol daný verejný záujem na informovaní verejnosti o podozrení z neefektívneho a netransparentného nakladania s verejnými prostriedkami v súvislosti s prenájmom nehnuteľností pre Daňový úrad W. a možného klientelizmu v súvislosti so zabezpečením priestorov pre prenájom. Článok informoval o už vzniknutom stave - o podozrení na prepojenie na cyperské firmy, na spoločnosť B. N., U..G..C.., B.. Táto téma bola medializovaná ešte pred uverejnením infografiky. Téma bola predmetom dlhodobého záujmu verejnosti. V infografike sú pravdivé informácie o prepojení firiem (priamom, nepriamom) so spoločnosťou B. N., ktorá bola vlastníkom nehnuteľností ponúkaných na prenájom pre Daňový úrad W.. Vyplývali z výpisov z obchodného registra. Z obsahu článkov, infografiky nemôže priemerný občan vyvodiť prepojenie navrhovateľa na politické štruktúry U.-J., prepojenie na kauzu. Modrá farba v infografike nemala nič spoločné s U. a jej logom v modrej farbe. Je to len zhoda náhod. Modré šípky smerovali k osobám T. G. a Y. U. preto, že zastupovali uvedené cyperské firmy pri právnom úkone a z dôvodu sprehľadnenia údajov v článku. Nemali znamenať, že stojí v pozadí kauzy, že by mal majetkové väzby na uvedené spoločnosti.

Neexistoval záujem poškodiť navrhovateľovi. Autor infografiky mal právo na hodnotiaci úsudok. Nebola tvrdená žiadna trestná činnosť navrhovateľa. Nebolo tvrdené, že by navrhovateľ spoločnosti riadil, resp. dosahoval nejaký majetkový prospech z uvedenej kauzy. Článok nepojednával o čestnosti, morálnosti, zákonnosti konania navrhovateľa. Žalobu podal žalobca až po 7 mesiacoch, teda dlhú dobu nepovažoval informácie za zásah. Chýba príčinná súvislosť medzi informáciami a zásahom. Články a infografika nedosahovali intenzitu spôsobilú zasiahnuť do cti navrhovateľa. Článok sa netýkal súkromia, intímneho života navrhovateľa. Článok bol v súlade s právom verejnosti na informácie. Bol urobený primeraný prieskum a dostatočné skutkové zistenia, bola zachovaná dobromyseľnosť a novinárska etika. Autor bol pri písaní presvedčený o pravdivosti a správnosti informácií. Cieľom nebolo uraziť navrhovateľa, obviniť z nezákonnej činnosti. Cieľom bolo poukázať na možné konanie v rozpore s etikou, morálkou. Novinár má právo prejaviť kritiku, aj keď nevie preukázať pravdivosť. Je možná aj novinárska nadsázka a provokácia. Pripúšťa sa aj zjednodušenie v záujme informovať širokú verejnosť. Nemožno trvať na úplnej presnosti skutkových tvrdení. Navrhovateľ nepreukázal podmienky vzniku nároku - existenciu zásahu, objektívnu spôsobilosť vyvolať ujmu, neprimeranosť, príčinnú súvislosť. Navrhovateľovi nejde o uvedenie informácií na pravú mieru, ale o zisk. Žiadny svedok nepreukázal zásah do osobnostných práv. Navrhovateľ nepreukázal konkrétnu nemajetkovú ujmu. Výška je neprimeraná a nespĺňa podmienku rovnováhy medzi záujmami spoločnosti a ochranu dobrej povesti súkromnej osoby. Ujma spôsobená násilnými trestnými činmi je limitovaná 10-násobkom minimálnej mzdy. Výška musí byť rozumne primeraná utrpenej ujme na povesti. Odporca má právo spoliehať sa na obsah oficiálnych správ bez toho, aby bol povinný vykonávať nezávislý prieskum. Každé zverejnenie nepravdivého údaju nemusí automaticky znamenať zásah do osobnostných práv. Taký zásah je vtedy, keď existuje príčinná súvislosť a taká intenzita zásahu, ktorú už v demokratickej spoločnosti nemožno tolerovať, čo v konaní nebolo preukázané. Výška náhrady nesmie byť likvidačná pre vydavateľa. Náhrada prichádza do úvahy len vtedy, ak nestačí zadosťučinenie. Novinári konali v dobrej viere, vynaložili primerané úsilie na overenie faktov, to nahrádza dôkaz pravdivosti faktu a tlač nenesie zodpovednosť, aj keď sa neskôr dokáže nepravdivosť faktov. Všetky informácie v článkoch, infografike, sú pravdivé. Navrhovateľ nemá aktívnu legitimáciu, pretože v článkoch sa jeho meno nevyskytuje, taký návrh je nerealizovateľný a nevykonateľný.

Súd vykonal dokazovanie nasledovnými dôkazmi - oboznámil návrh čl. 1 a nasledujúce spisu, plnú moc čl. 8, žiadosť o uverejnenie opravy čl. 14, žiadosť o uverejnenie opravy a uverejnenie odpovede a výzva na vykonanie úkonov čl. 24 a nasledujúce spisu, výpis z registra čl. 35, internetový výťah čl. 36 a nasledujúce spisu, sporné články čl. 40, 41, 42, 43, 44, 45, oprava čl. 46, 47, procesné poučenia, výzva na zaplatenie SUP, zastavujúce uznesenie pre nezaplatenie SUP, odvolanie, záznam o zložení súdneho poplatku čl. 62, zrušujúce uznesenie čl. 63, výzva súdu zo dňa 24.4.2012 čl. 66 spisu podľa § 118a OSP, vyjadrenie odporcu k žalobe čl. 67 a nasledujúce spisu, plná moc čl. 82, zápisnica o mimoriadnom valnom zhromaždení spoločnosti L. W. zo dňa 23.11.2010 čl. 83, fotokópia článku čl. 95, výpis z obchodného registra čl. 96, 97, návrh na zabezpečenie dôkazu čl. 99, výzva súdu čl. 107 na zabezpečenie originálu novín, výzva je zo dňa 30.10.2012, výzva súdu na Okresný súd Nitra, obchodný register čl. 108, výpis z registra čl. 109, žiadosť o odročenie čl. 114 s listinnými dôkazmi až po čl. 123, odročenie pojednávania čl. 125 spisu, plná moc N.. C. Š. pre advokáta T.. Š. U. vo veci B. N., U..G..C.. zo dňa 13.4.2010 čl. 131, rozhodnutie jediného spoločníka Nitra Invest, s.r.o. čl. 133, zmluva o prevode obchodného podielu čl. 134, zakladateľská listina o založení spoločnosti s ručením obmedzeným čl. 137, žiadosť svedka o ospravedlnenie neprítomnosti čl. 141, doklad o PN čl. 142, žiadosť druhého svedka o ospravedlnenie čl. 152, PN čl. 153, tretieho svedka čl. 155, zápisnica o pojednávaní zo dňa 29.1.2013 čl. 156 a nasledujúce spisu, prílohová obálka čl. 167, Pravda z 15.4.2011 a monitoring CD, výpis z registra čl. 168 - 171, ospravedlnenie svedka čl. 172, zaslanie kontaktných údajov čl. 173, plná moc O. V. I. pre Y.. Y. U., advokáta a Y.. T. G., advokáta s textom: Splnomocniteľ týmto splnomocňuje splnomocnencov podľa ustanovení § 31 a nasledujúce Občianskeho zákonníka každého samostatne, aby splnomocniteľa v plnom rozsahu zastupovali a vykonali nasledovné. Rozsah plnej moci je uvedený pod bodmi 1 - 9, zápisnica o mimoriadnom valnom zhromaždení spoločnosti L. W., s.r.o. čl. 175, podanie vo veci ochrany osobnosti čl. 179, netrváme na vyhotovení psychologického posudku, farebná kópia sporných článkov čl. 180, 181, 182, zápisnica o pojednávaní zo dňa 23.5.2013 čl. 193, žiadosť o odročenie čl. 209 s ďalšími podaniami až po čl. 228, žiadosť súdu o zaslanie rozsudku 11C/317/2011 Okresnému súdu Bratislava, zápisnica z pojednávania zo dňa 5.2.2014.

Účastníci konania nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

Z vykonaných dôkazov zistil nasledovný skutkový stav, ktorý považoval za uzavretý a nemenný vzhľadom k poučeniu podľa § 120 ods. 4 OSP a § 205a OSP.

V článku zo dňa 13.4.2011 „U. L. P. B. S.“ je okrem iného uvedené: „Firmu O. V. na Slovensku zastupuje advokát T. G.. Pre L. sa nechcel vyjadriť, kto ho zastupovaním cyperskej firmy poveril a kto stojí v jej pozadí.“ „G. odmietol komentovať aj svoje vlastné obchodné prepojenia, ktoré ho v obchodnom registri spájajú napríklad aj s ďalšou cyperskou firmou.“ „Firma okresného funkcionára U. C. Š., ktorá získala od daňového riaditeľstva zákazku na prenájom priestorov Daňovým úradom v W., má nejasné pozadie. Okrem Š.Č. je spoločníkom spoločnosti B. N. v obchodnom registri aj zatiaľ neznáma cyperská firmy O. V. I.. Tá sídli na adrese v I., na ktorej sa nachádzajú aj mnohé firmy, v ktorých figurovala N. U., známa z kauzy financovania J. strany. Firmu O. V. na Slovensku zastupuje advokát T. G..“

V článku zo dňa 15.4.2011 „W. P. Z. B.,“ vrátane infografiky, odporca uviedol informácie takým spôsobom, že články na dvojstrane (čl. 167 spisu) s názvami „W. P. Z. B.H.,“ „S. U. K.,“ „Š.: Y. O. Č. H. Ľ.“ je spojená infografiou, ktorá tvorí súčasť uvedených článkov a nadpis základný uvedených článkov a je vytvorená šípkami prepájajúcimi jednotlivé spoločnosti A. L. I., A. V., L. W., U..G..C.., L. W., U..G..C.., C. Š., U., O. V. I., B. N. s menami T. G., Y. U., pričom všetky šípky smerujú k týmto menám T. G., Y. U. s tým, že v pravom hornom rohu je modrý symbol U. a šípky smerujúce k T. G. H. Y. U. sú v modrej farbe. Pri B. N. je fotografia C. Š..

Z opravy (čl. 45 spisu) vyplýva: „V denníku L. sme dňa 13.4.2011 v článku U. L. P. B. S. nesprávne uviedli, že spoločnosť O. V. na Slovensku v čase uverejnenia zastupuje advokát T. G.. Uvedené tvrdenie je nepravdivé. Správna veta mala byť, že firmu O. V. na Slovensku vlani v novembri zastupoval advokát T. G.. Okrem toho sme v denníku L. zo dňa 15.4.2011 v infografike k článku S. U. K. označili prepojenia firiem O. V. H. A. L. na T. G. a Y. U.. Pri ich menách sme neuviedli, že ide o právnych zástupcov týchto firiem. Za nepresnosti sa ospravedlňujeme.“

Výsluchom svedka Š. L. (čl. 160) mal súd preukázané, že ide o priateľa, spolužiaka z vysokej školy a spolupracovníka z advokátskej kancelárie, u ktorého článok vyvolal dojem, že navrhovateľ stojí za prenájmom a cyperskými firmami, ako aj politickou stranou U.. Vyvolalo to uňho negatívne reakcie, rovnako ako aj u ostatných spoločných známych a spolužiakov. V iných článkoch, v iných médiách, sa nestretol s prepojením mena navrhovateľa Y. U. s touto kauzou, aj keď taktiež táto kauza bola medializovaná. Negatívne emócie to vyvolalo preto, že cyperské firmy sú známe svojou povesťou o netransparentných finančných tokoch majetkových prevodov a z článku, infografiky vyplývalo, že za tým všetkým stojí navrhovateľ, ich advokátska kancelária.

Výsluchom svedka Š. I. (čl. 161) mal súd preukázané, že navrhovateľa pozná od roku 2002, pretože zastupuje jeho firmy. L. považuje za mienkotvorný denník. Uverejnením článku žil svedok v neistote, bol voči navrhovateľovi uštipačný, pretože ho spájal s uvedenými cyperskými firmami a s politikou U., s kauzou Daňový úrad W.. Bol tam spomínaný aj nástenkový tender porovnávacou metódou. Súčasťou článkov je aj infografika, preto mal zato, že infografikou boli spojené témy v článkoch a všetky články a šípky v infografike smerovali k navrhovateľovi a Y. U.. Svedok pracuje v reklame a taký dojem z toho nadobudol. Ako keby navrhovateľ a Y. U. riadili uvedené firmy a uvedenú kauzu. Nemal z toho dobrý pocit. Navrhovateľ ako advokát nesmie využiť reklamu vo svoj prospech, a preto sa nemohol ani brániť.

Výsluchom svedkyne redaktorky P. P. mal súd preukázané, že robila článok so Š. a článok na čl. 47 spisu. Články sú spravodajskými článkami. Politickou témou bolo, že nebudú figurovať cyperské firmy pri štátnych tendroch. Faktom bolo, že figurujú. Na základe toho uskutočnila redaktorka - svedkyňa rozhovor so Š., z ktorého vyšlo najavo, že predal časť svojej spoločnosti jednej z takýchto cyperských firiem. Navrhovateľ túto cyperskú firmu zastupoval. V článkoch o navrhovateľovi nič nepísala. Článok tvorili viacerí. Redaktorka N. W. navštívila registrový súd a uskutočnila rozhovor s navrhovateľom. Materiál sa potom kolektívne poskladal a jeden z kolektívu to spracoval. Kauza bola vo všetkých médiách. Z pozadia kauzy bol známy len Š., ostatné bolo nejasné. Za Š. bola nitrianska firma a nejaká cyperská firma. Za N. firmou bola U.. Š. bol predsedom U. v Nitre, takže bol s touto firmou spojený, aj s kauzou. Pripustila, že pripravovala článok U. L. P. B. S. strana 46 rub.

Výsluchom svedka U. N., redaktora, súd mal zistené: Svedok uviedol, že písal články W. P. Z. B., Z. T. U.Č. B. U. a Š., rozhovor so Š.. Konštatoval, že ide o spravodajstvo. Motívom bolo, že všetky média

preberali kauzu Daňový úrad W.. V pozadí bola spoločnosť B. N. a Š., okresný funkcionár U.. Figurovalo tam viacej firiem, aj cyperských. V článku U. P. B. S. sa navrhovateľ spomína. Tak, ako mu to kolegyňa postúpila, tak to prebral do spoločného článku. Informácie pre článok U. L. P. B. S. čerpal z verejne dostupných zdrojov, tlačových agentúr, obchodného registra.

Svedok W. G. uviedol: Navrhovateľa nepozná, meno je mu známe len z infografiky. Infografiku nerobil svedok. Uviedol, že je autorom článku S. U. K., L., 15.4.2011. Je to spravodajský článok. Vedúca oddelenia rozdala úlohy a každý plnil svoju úlohu. Svedok mal za úlohu napísať o pozadí firiem, ktoré majú sídlo v daňových rajoch, ku ktorým patril aj S., ktoré majú virtuálne kancelárie. Za infografiku bola zodpovedá vedúca oddelenia L. Ď..

Výsluchom svedka X. T. mal súd zistené: Ide o spolužiakov s navrhovateľom. Vzhľadom na jeho pracovné zaradenie úlohou je monitorovať masmédiá. V súvislosti s touto kauzou zachytil na internete článok, v ktorom bol navrhovateľ spomínaný. Týkal sa medializovaného prenájmu budovy Daňového úradu v W., kauzy B. N., pána Š.. Potom nasledoval ďalší článok. Mal taký pocit z toho, že navrhovateľ mu o celej kauze nepovedal všetko. Mal z toho dojem, že navrhovateľ robí pre politickú stranu, čo je medzi právnikmi veľmi citlivá vec. Pri stretnutiach kamarátov sa mu to dáva najavo, prepojenie na U., a to napriek tomu, že navrhovateľ to poprel. Bol spomínaný so spoločnosťou B. N. a s cyperskými firmami. Táto téma bola vo všetkých médiách, aj internetových. Pokiaľ však ide o navrhovateľa, jeho meno v spojitosti s týmito témami, bolo to len v L.. Bolo to v súvislosti s menami Š., T., okresná alebo krajská organizácia U. v Nitre, G., spoločnosť B. N., cyperské spoločnosti. Svedok nevedel o tom, že navrhovateľ zastupuje alebo zastupoval spoločnosť O. V.. Článok pochopil tak, že za cyperskými spoločnosťami treba hľadať slovenských vlastníkov a vychádzal hlavne z grafiky, pretože šípky smerovali k navrhovateľovi a U.. Z toho vyvodil, že navrhovateľ má niečo spoločné priamo s U..

Výsluchom svedkyne L. L. čl. 196 rub spisu uviedla, že išlo o veľkú kauzu, kvôli ktorej sa takmer rozpadla vláda, pretože kauza sa týkala U.. Nevedeli, kto je v pozadí kauzy, v pozadí cyperských spoločností. Uviedla, že je bežné, že infografika je súčasťou článkov. Je to hlavne pri dlhších článkoch a väčších témach, tak, ako bola aj táto téma. Svedkyňa zadala autorom článkov úlohy a infografiku realizovala spolu so U. Q.. Na infografike spolupracovali aj autori článkov. Ich spolupráca bola len v tom, že dodali podklady. Svedkyňa L. rozhodla, čo pôjde do infografiky. Uviedla, že šípky majú za úlohy sprehľadniť spleť firiem a ich prepojenosť. Nedomnievala sa, že všetky šípky smerujú k navrhovateľovi a k U.. Mala zato, že z infografiky vyplýva, že k nim smerujú šípky od firmy O. V. I., lebo boli zástupcami tejto firmy na Slovensku. O. V. bola jedným zo spoločníkov firmy B. N., ktorej spoločníkom bol aj Š. z U.. Nenapísali, že navrhovateľ a jeho spoločník majú niečo spoločné s touto kauzou alebo U., uviedli len, že túto firmu zastupujú. Zástupcov N.. Y. X., Y.. P. D., N.. T. W., ktorí zastupovali A. L. I. od 8.4.2009 do 15.2.2012, Y.. P. D. O. V. I. od 21.9.2007 do 2.11.2010, N.. T. W. L. W., U..G..C.. od 21.9.2007 do 18.1.2012 neuviedli, pretože ich zaujímala len spoločnosť O. V.. Ostatné uviedli len preto, aby ukázali na zložitosť spleti týchto firiem. Konatelia O. V. boli nič nehovoriace mená, kým G. H. U. zastupovali túto firmu na Slovensku, ich mená boli v obchodnom registri. Boli to niečo hovoriace mená. Uverejnením ich mien v infografike však nechceli poukázať na ekonomický alebo politický vzťah k týmto subjektom, len na to, že sú zástupcami. Úlohou svedkyne bolo koordinovať a rozdeľovať prácu. Zdroje čerpala z obchodného registra, rozhovorov. Doslovne uviedla: „Boli urobené rozhovory s pánom Š., s pánom G. a ostatnými politikmi U. ...“ a to napriek tomu, že predtým uviedla, že navrhovateľa a U. nespájali s politikmi U.. Články boli aj v iných médiách. O veľkosti kauzy svedčí aj to, že Š. bol vylúčený z U. a T. je obvinený. V. nebol v šípkach, pretože si mohol každý prečítať v článku, že stojí za spoločnosťou A. V., ktorá nebola taká dôležitá pre túto kauzu ako B. N. H. O. V..

Výsluchom svedkyne Q. mal súd zistené, že taktiež pracovala na infografike, ale len na grafickom spracovaní, umeleckom. Texty sú jej dodávané. Príde jej hotové zadanie. Zadanie dostala od L. L.. Dostala celého informačného pavúka, ako to má vyzerať. Ten graficky, umelecky vyjadrila. Pavúk už bol aj so šípkami, vrátane textu. Infografika patrí k textu, k dvojstrane. Vo veci 11C/317/2011 pred Okresným súdom v Bratislave v totožnej veci Y.. Y. U. /. L., H..U.. uviedla: „Infografika je výcuc informácii z textu článku. Zjednodušene, patrí k tématickému celku, ktorý patrí k dvojstrane a oddelenie, ktoré robí článok, stojí aj za zadaním infografiky.“ Rozpor svedkyňa odstránila tak, že netvrdila, že infografika nesúvisí s obsahom článkov. Tvrdila len to, že ona vo svojej funkcii nepotrebuje obsahy článkov na to, aby vytvorila infografiku, s článkami nepracuje. Modrá a červená sú dve základné farby pre šípky. Logo U. tam bolo

preto, lebo zrejme sa dotýkalo témy v článkoch. Bolo jej to nariadené a zadané. Šípky nie sú postavené ako pyramída, je to klasický informačný pavúk, ktorý má čo najprehľadnejšie čitateľa informovať.

Výsluchom svedkyne N. W., redaktorky mal súd preukázané, že robila rozhovor s navrhovateľom po telefóne, nahrávala tento rozhovor, urobila doslovný prepis hovoru. Či však autori článku, ktorý ona sama nezhotovovala, aplikovali doslovný prepis hovoru, za to už ona nemôže. Sama uviedla, že nepoužila v článku výraz „kto je v pozadí.“ Pokiaľ by navrhovateľ nemal chuť odpovedať, nemusel odpovedať. Neupozornila ho na to, k akému článku, s akou témou je rozhovor vedený. Rozhovor nebol autorizovaný. Od navrhovateľa nepýtala súhlas s nahrávaním rozhovoru. Bola to politická kauza. Svedkyňu zaujímalo právne pozadie prípadu. Mala na mysli, ako sa dostal do kontaktu s touto firmou.

Výsluchom otca navrhovateľa, svedka G. N. (čl. 159) mal súd preukázané, že pred vydaním článku mali so synom dobré vzťahy. Po vydaní článkov, na ktoré ho upozorňovali susedia, kolegovia, známi, ostali s manželkou zaskočení, zhrození, do čoho sa to zaplietol ich syn, aj keď ho dobre a poctivo vychovali. Mali o neho strach, aby sa mu niečo nestalo. Aj keď ich ubezpečoval, že s kauzou nemá nič spoločné, považovali situáciu za naliehavú, hneď za ním cestovali. Žili v strese, neistote, obavách o svojho syna a to aj vzhľadom k uštipačným poznámkam okolia - spoluobčanov, kolegov, športovcov. Vzhľadom k neanonymnej atmosfére malomesta to bolo pre nich ponižujúce. Taká reakcia bola obvyklá aj od cudzích ľudí, ktorým bol predstavený a ktorí ho ihneď spájali so synom a medializovanou kauzou. Tým, že poškodili meno syna, poškodili aj meno rodičov. Dôsledkom boli zdravotné problémy - zvýšený krvný tlak. Vnímal článok a infografiku tak, ako ho vnímali susedia, aj ostatní - všetky šípky v spojitosti s kauzou smerovali k jeho synovi. Mal pocit, že je v kauze „namočený,“ pretože nevedel, že zastupoval spoločnosť O. V.. Do práce sa mu nestaral. Vychádzal len z toho, čo videl v článku, infografike.

V konaní mal súd jednoznačne preukázané výpoveďou navrhovateľa, odporcu i výsluchom svedkov - redaktorov, svedkyne L., Q., že obidva články možno definovať ako spravodajstvo. Výsluchom svedkov mal súd preukázané aj to, že infografika tvorí neoddeliteľnú súčasť článkov, celej témy týkajúcej sa prenájmu nehnuteľnosti pre Daňový úrad W., je súčasťou monotematickej dvojstrany.

V konaní mal súd preukázané, že autori článku v čase vydania boli pracovníkmi odporcu, nešlo o články tretích osôb. Pasívne legitimovanou osobou je odporca ako zamestnávateľ a vydávateľ článkov. Autori vydali články v mene odporcu - vydavateľa, v rámci plnenia úloh tejto organizácie.

Návrh na vydanie ospravedlnenia súd zamietol, pretože neboli splnené podmienky podľa § 155 ods. 4 OSP, § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Návrh zamietol aj preto, že navrhovateľ žiadal ospravedlnenie za údaje, ktoré v článkoch obsiahnuté neboli. Návrh v tejto časti zamietol aj pre jeho neaktuálnosť a preto, že uverejnením článku s takým časovým odstupom by dosiahol navrhovateľ pravý opak toho, k čomu je táto forma zadosťučinenia určená. Téma by sa opätovne oživila medzi čitateľmi, napriek veľkému časovému odstupu. Uverejnenie ospravedlnenia je jedna z foriem zadosťučinenia podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka. O túto zložku zadosťučinenia sa obral samotný navrhovateľ neurčitým návrhom na ospravedlnenie. Navrhovateľ je právne zastúpený, súd nemá poučovaciu povinnosť ani čo do hmotného, ani čo do procesného práva. Návrh na ospravedlnenie musí vychádzať z presného znenia článkov, musí byť vykonateľný výrok. Presne musí byť uvedené, ktorá konkrétna časť článku má byť zmenená a za ktorú inú konkrétnu časť článku, aby nemohlo byť právo vyplývajúce z rozsudku využité neprimerane, rozširujúco, na úkor druhého účastníka konania, resp. zneužité na dosiahnutie iných cieľov.

Tieto okolnosti súd zohľadnil aj pri určení výšky nemajetkovej ujmy.

Zohľadnil však aj to, že odporca inštitút opravy - ospravedlnenia zneužil, zmanipuloval a opätovne uverejnil nepravdivé informácie.

V konaní súd mal preukázané zhodným tvrdením účastníkov konania, zo všeobecne známych skutočností (§ 121 OSP), medializovaných, že medializovaná kauza sa týkala tej skutočnosti, že za vlády N. G. minister financií N. T. prostredníctvom riaditeľa daňového riaditeľstva T. T. prenajal pre Daňový úrad v W. budovu vlastnícky patriacu C. Š., funkcionárovi U. v Nitre. Kauza sa týkala všetkých občanov, pretože pani G. sa z tohto dôvodu chcela vzdať funkcie premiérky, kauza bola vnímaná občanmi vysoko negatívne pre podozrenie z klientelizmu a netransparentného nakladania s majetkom štátu, čo súd vyhodnotil ako podozrenie z trestnej činnosti, čoho dôkazom je aj tvrdené trestné stíhanie

T. a zbavenie funkcie v U. C. Š.. Kauza bola všeobecne negatívne vnímaná aj preto, že bola dávaná do súvisu s „nástenkovým tendrom.“ Táto kauza bola jednoznačne spájaná s vládou U., politickými činiteľmi U., ktorej logo charakterizuje modrá farba. Táto kauza bola jednoznačne spájaná aj s cyperskými schránkovými firmami, ktoré stáli v pozadí prípadu (A. L. I., O. V.). O. V. vstúpila ako 20 % spoločník do spoločnosti B. N., U..G..C.., ktorej spoluvlastníkom bol aj C. Š.. Vzniklo dôvodné podozrenie, že verejné finančné prostriedky za prenájom Daňového úradu v W. sú určené spoločnosti B. N., U..G..C.., (C. Š.) a garážovej schránkovej firme O. V.. Kauza sa týkala aj ďalších spoločností uvádzaných ako cyperské - A. V., L. W., U..G..C.., L. W., U..G..C..

V konaní odporca nepreukázal žiadnym dôkazom, že navrhovateľ bol členom politickej strany U., alebo bol prepojený s činnosťou tejto strany, nepreukázal, že navrhovateľ ako advokát zastupoval niektorú z uvedených spoločností, alebo osôb pri uzatváraní nájomnej zmluvy na prenájom nebytových priestorov pre Daňový úrad W., resp. že by bol ekonomicky zainteresovaný na tejto kauze.

V konaní mal súd preukázané, že N.. Y. X. bol zástupcom A. L. I. od 8.4.2009 do 15.2.2012, Y.. P. D. bol zástupcom O. V. od 21.7.2007 do 2.11.2010, N.. W. T. zástupcom L. W., U..G..C.. od 21.9.2007 do 18.1.2012. Kauza prenájmu je z novembra 2010. Z čl. 131 spisu mal súd preukázané, že C. Š. zastupoval T.. U. (13.4.2010). Ani k jednému z uvedených zástupcov nesmerujú šípky infografiky, ani k menu Š., V., T..

Z čl. 83 spisu mal súd preukázané, že navrhovateľ ako zástupca dňa 23.11.2010 založil spoločnosť L. W., U..G..C.. Spoločnosť O. V. previedla časť obchodného podielu 32 % na obchodnú spoločnosť W., U..G..C.. za účasti A. L. I.. Zo spoločenskej zmluvy zo dňa 23.11.2010 na spoločnosť L. W., U..G..C.. (čl. 86) mal preukázané, že spoločníkmi tejto spoločnosti sú A. L. I., O. V., L. W., U..G..C.. (ako zástupca je uvedený N.. T. W.).

Z výpisu z obchodného registra (čl. 96) na spoločnosť B. N., U..G..C.. mal súd preukázané, že spoločníkom bol C. Š. a spoločnosť O. V..

Z plnej moci zo dňa 13.4.2010 (čl. 131) mal súd preukázané, že bola udelená konateľom C. Š. pre B. N., U..G..C.. v prospech zástupcu T.. Š.O. U..

Rozhodnutím jediného spoločníka B. N., U..G..C.. dňa 16.3.2010 previedla časť obchodného podielu na O. V.. Dňa 13.4.2010 zastúpení zástupcom T.. U. založili B. N., U..G..C.. s dvoma spoločníkmi - C. Š. a spoločnosťou O. V..

Z plnej moci (čl. 174) z 28.10.2008 je zrejmé, že O. V. splnomocnila k zastúpeniu Y.. U. H. T.. G., advokáta. Keďže následne je zápisnica z 23.11.2010 o založení spoločnosti L. W., U..G..C.., súd má zato, že zastúpenie navrhovateľa k tomuto dátumu trvalo.

V konaní však nebolo preukázané, že by navrhovateľ zastupoval O. V., resp. B. N., U..G..C.. pri uzatváraní nájomnej zmluvy na prenájom nebytových priestorov pre Daňový úrad W., čo bol základ medializovanej kauzy, s ktorou bolo meno navrhovateľa spájané článkami, infografikou. V konaní odporca nepreukázal, že si pred písaním článkov, infografiky vyžiadal základný dôkaz - nájomnú zmluvu v zmysle zákona o poskytovaní informácii, resp. z evidencie zmlúv povinne uverejnených na internete, aby si overil kým, ktorými zástupcami boli spoločnosti zastúpené pri uzatváraní tohto rozhodujúceho právneho úkonu.

V konaní odporca nepreukázal, že navrhovateľ mal na spoločnosť O. V. inú väzbu, než ako právny poradca a zástupca a že k tejto spoločnosti mal vôbec nejakú väzbu v čase uzavretia nájomnej zmluvy na nebytové priestory.

V konaní je jednoznačne preukázané, že L. je ľavicovým mienkotvorným denníkom (a to od dávnej minulosti), kým medializovaná kauza sa týkala politiky, netransparentnosti úkonov, klientelizmu U., teda pravicovej politiky. Tým bol aj preukázaný motív na strane ľavicového denníka kritizovať postupy pravicovej vlády.

Z ustáleného skutkového stavu súd vyvodil nasledovné skutkové a právne závery.

Bolo preukázané, že články sú z odborného hľadiska spravodajstvom. Cieľom je prinášať informácie o aktuálnych udalostiach, poúčať, presviedčať, získavať čitateľskú verejnosť pre názor. Publicistický štýl na rozdiel od odborného štýlu prispôsobuje náročnosť obsahu a formy priemernej vzdelanostnej úrovni občana. Musí zabezpečiť všeobecnú zrozumiteľnosť textov. Správa (spravodajstvo) môže byť jednoduchá, nekomentovaná - stručné konštatovanie nejakej udalosti. Nesmie vynechať žiaden fakt. Rozšírená správa (komentovaná) obsahuje titulok, nadtitulok, správu (podrobnejší záznam udalostí - faktov) s komentárom autora.

Pokiaľ ide o článok zo dňa 13.4.2011 „U. L. P. B. S.," ide o rozšírenú správu, ktorá má byť súhrnom pravdivých faktov a komentára autora. Je daný celospoločenský záujem na tom, či finančné prostriedky štátu za prenájom nebytových priestorov neskončia u cyperských schránkových firiem za neprehľadných okolností. Celospoločenský záujem je však daný len na informovaní o pravdivých faktoch. Komentár autora musí vychádzať z pravdivých informácii. Pravdou je existencia telefonického rozhovoru redaktorky W. s navrhovateľom. Samotná redaktorka uviedla, že rozhovor nahrala a doslovne prepísala. Článok však nepísala, dala ho k dispozícii redakcii, ktorá podľa vyjadrenia samotnej redaktorky neprevzala v článku doslovné znenie nahrávky. Sama tým pripustila, že článok neobsahuje doslovný prepis, pretože nepoužila výraz „kto stojí v jej pozadí." Tým pripustila, že článok nemá pravdivý základ. Práve táto veta „kto stojí v jej pozadí" podľa názoru súdu pripúšťa rozdiely, manipulatívny výklad, či autor článku má na mysli, kto stojí v pozadí po právnej stránke, kto stojí po ekonomickej stránke, kto stojí po politickej stránke. Nebola preukázaná pravdivosť faktu ku dňu 13.4.2011, že spoločnosť O. V. zastupuje T. G.. Odporca nepreukázal ani pravdivosť ďalšieho tzv. faktu - že G. má obchodné prepojenia na ďalšiu cyperskú firmu. V konaní bolo preukázané právne zastúpenie, ekonomické prepojenie, obchodná zainteresovanosť navrhovateľa na cyperských firmách preukázaná nebola, napriek tomu sa takýto fakt čitateľom podsúval. Keďže kauza bola politická, týmto článkom sa čitateľovi podsúvala aj politická väzba navrhovateľa na uvedenú kauzu a osoby s ňou spojené.

Pokiaľ ide o článok zo dňa 15.4.2011, vrátane infografiky, s názvom „W. P. Z. B.," ide o rozšírenú správu, ktorá má byť taktiež súhrnom pravdivých faktov a komentára autora, vrátane infografiky, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou článku, čo potvrdili pracovníci odporcu, ale vyplýva to aj z charakteru rozšírenej správy, ktorá má mať titulok (titulky) a nadtitulok, ktorým v tomto prípade bola infografika, ktorá tématicky spájala všetky články na dvojstrane s titulkami „W. P. Z. B.," „S.Á. U. K.," „Š.: Y. O. Č. H. Ľ.." Ak teda ikonografika smerovala k navrhovateľovi a U., tematicky a významovo spájala tieto články ako nadtitulok a aj keď v článkoch neboli uvedení, jednoznačne nadtitulkom, ikonografikou boli spojení s témami v článkoch. Keďže šípky smerovali k ním, pri aplikácii logického výkladu bolo naznačené, že sú „P., W. W. Z.Ľ. B., boli spojení s „S. U. K." a kauzou „C. Š.."

Celospoločenský záujem by bol daný vtedy, ak by takéto údaje, majúce charakter správy (faktu) boli pravdivé. Na nepravdivých informáciách nie je daný celospoločenský záujem. Ani komentár autora nemôže vychádzať z nepravdivých informácií.

K tomuto článku súd uvádza, že cieľom malo byť poukázať na klientelistický, netransparentný prenájom. V skutočnosti infografika budí v priemernom čitateľovi dojem, že sa neupútava pozornosť čitateľa na skutočných aktérov kauzy, ale práve naopak, že odpútava pozornosť od aktérov usmernením pozornosti na osoby navrhovateľa a U.. Súd si nemohol inak vysvetliť v tejto kauze všetky modré šípky smerujúce k menu navrhovateľa a U., len tak, že navrhovateľ je dominantnou osobou, riadiacou uvedené cyperské firmy a majúcou rozhodujúci dopad na uvedenú kauzu a na ekonomické pozadie tejto kauzy. Rovnako aj politické pozadie tejto kauzy. Súd mal zato, že priemerný čitateľ si tento článok mohol vyložiť tak (vrátane infografiky), že za celou kauzou treba hľadať cyperské spoločnosti a za cyperskými spoločnosťami slovenských vlastníkov, ku ktorým smerovali šípky.

Pokiaľ ide o opravu zo dňa 11.5.2011 čl. 95, v skutočnosti je pravdivá len v časti: „vlani v novembri zastupoval advokát T. G.," čo mal súd preukázané z plnej moci čl. 174 a zápisnice zo dňa 23.11.2010 o založení spoločnosti L. W., U..G..C.., kde zastúpenie pre O. V. ešte trvalo a táto spoločnosť previedla časť svojho obchodného podielu v prospech L.. Ďalšia časť opravy znamená, že odporca sám v tejto oprave priznal, že v infografike 15.4.2011 „označili prepojenia firiem O. V. a A. L. na T. G. H. Y. U.."

Tento fakt, ktorý uviedli v infografike a nepopreli ho, priznali a priznali tým aj motív uverejnenia, prepojenie T. G. a Y. U. na cyperské firmy. Doplnili to len o údaj, že ide o právnych zástupcov, čo však nijako nemení pôvodné tvrdenie o ich prepojení na cyperské firmy. Opravou priznali základ nároku.

Po zhrnutí súd vyslovuje názor, že konštatácia faktu, ktorá obsahuje nepravdivé informácie, resp. hodnotiaci úsudok, ktorý nemá žiaden substrát pravdivosti, z ktorého vychádza, napĺňajú podmienky v § 11 a nasledujúce Občianskeho zákonníka a nemôžu požívať právnu ochranu len preto, že sa odporca odvoláva na ústavné právo, slobodu prejavu. V článku 26 ods. 1 Ústavy je zakotvená sloboda prejavu a právo verejnosti na informácie. V článku 19 ods. 1 Ústavy je však zakotvené ústavné právo, podľa ktorého každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Toto ústavné právo je potom vykonané v občianskom zákonníku v § 11 a 13 Občianskeho zákonníka.

Z uvedeného je zrejmé, že nemožno žiadať realizáciu jedného ústavného práva na úkor druhého ústavného práva. Medzi realizáciou uvedených ústavných práv musí byť rovnováha. Pokiaľ dôjde ku kolízii ústavných práv, je potom takúto kolíziu vykladať podľa názoru súdu v rovnováhe, to znamená, že realizácia ústavného práva jedného subjektu končí tam, kde začína ústavné právo druhého subjektu. Každý má právo realizovať svoje práva vyplývajúce zo zákona a z ústavy v tom rozsahu a takým spôsobom, aby nezasiahol do práv iných.

V danom prípade odporca uverejnením sporných článkov zasiahol do ústavného práva navrhovateľa na ochranu osobnosti (do občianskej cti, dobrého mena, povesti navrhovateľa) spôsobom, ktorý nerešpektoval tieto dobré mravy, nerešpektoval hranice ústavného práva navrhovateľa. Takýto spôsob realizácie ústavného práva na poskytovanie informácii nemôže požívať právnu ochranu.

Súd preto dospel k záveru, že zásah do práv navrhovateľa bol spôsobilý vyvolať ohrozenie a narušenie práv navrhovateľa na ochranu osobnosti. Súd dospel k záveru, že sú dané podmienky nielen podľa § 11 Občianskeho zákonníka, ale aj podmienky podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, to znamená, že uvedený zásah súd považoval za taký zásah, ktorý v značnej miere znížil dôstojnosť fyzickej osoby a jej vážnosť v spoločnosti. Preto súd dospel k záveru, že okrem ospravedlnenia, ktoré zo strany odporcu nebolo poskytnuté riadne, je namieste poskytnúť navrhovateľovi za zníženú dôstojnosť a vážnosť aj nemajetkovú ujmu v peniazoch.

Súd podotýka, že nezisťoval skutočný vznik ujmy, pretože zákon takúto podmienku nestanovuje. Zákon stanovuje len tú podmienku, že musí existovať objektívna možnosť ujmy. Zo zisteného skutkového stavu mal súd preukázané, že reálne existovala objektívna možnosť morálnej ujmy na strane navrhovateľa. Náhrada podľa § 13 Občianskeho zákonníka nepredstavuje náhradu skutočnej škody, skutočnej ujmy. Súd nemusí dokazovať, či skutočne vznikla ujma a v akom rozsahu. Stačí dokázať, že tu reálne existovala objektívna možnosť tak, ako tomu bolo v tomto prípade. Vzhľadom k tomu, že náhrada nepredstavuje náhradu skutočnej škody, ktorá navrhovateľovi vznikla, ani skutočnú morálnu ujmu, ktorá sa nedá presne špecifikovať a vyčísliť, dá sa len predpokladať, závisí od úvahy súdu podľa § 136 OSP pri dodržaní kritérií stanovených v § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka. To znamená, že úvaha súdu nie je svojvôľa súdu, kedy sa súd pri stanovení výšky ujmy riadi len vlastnou úvahou. Súd sa musí riadiť aj kritériami, ktoré sú v ustanovení § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka a musí teda prihliadať na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Vzhľadom k uvedenému súd podľa vlastnej úvahy stanovil, že bude primeraná morálna ujma vo výške 16 000 €, a to s prihliadnutím na nasledovné okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo a s prihliadnutím na nasledovné skutkové zistenia, ktoré poukazujú na závažnosť vzniknutej ujmy.

Pri stanovení výšky ujmy súd prihliadol na tú okolnosť, že zo strany odporcu išlo o sériu článkov. Tým bola zvýšená intenzita zásahu. Zohľadnil aj motív konania odporcu. Odporca v rozpore s vlastným tvrdením neupriamil pozornosť na medializovanú kauzu, na ktorej bol celospoločenský záujem a osoby s ňou spojené, ale odpútal pozornosť verejnosti od aktérov a upriamil pozornosť na navrhovateľa a Y. U.. Bral do úvahy aj tú skutočnosť, že pri kladení otázok navrhovateľovi cez telefón nemal navrhovateľ vedomosť, k akej kauze sú otázky kladené. Bral do úvahy tú skutočnosť, že na strane novinárov nebola tvrdená dobrá viera. Nevynaložili primerané úsilie na overenie faktov, aby mohli tvrdiť, že tým je nahradený dôkaz pravdivosti a že nenesú zodpovednosť. Doslovná nahrávka nebola v doslovnom znení uverejnená v tlači. Bola inými redaktormi prispôsobená a zmanipulovaná. Rovnako pri dobrej viere odporca nezabezpečil

základný dôkaz pre kauzu, ktorú medializoval, a to nájomnú zmluvu na prenájom nebytových priestorov, z ktorého mal možnosť objektívne zistiť spoločnosti uzatvárajúce túto zmluvu aj ich zástupcov. Bral do úvahy aj tú skutočnosť, že navrhovateľa neobviňuje z trestnej činnosti, ale činnosť samotná, ktorá bola medializovaná a s ktorou navrhovateľa spája, bola trestnou činnosťou, nemorálnou, neetickou, odsudzovanou verejnosťou. Bral do úvahy aj tú skutočnosť, že len odporca v súvislosti s touto kauzou uviedol meno navrhovateľa, iné média túto kauzu medializovali, ale neuverejnili v súvislosti s kauzou meno navrhovateľa. Teda odporca ako jediný vydávateľ v tomto smere vo vzťahu k navrhovateľovi ovplyvňoval verejnú mienku. Bral do úvahy aj tú skutočnosť, že ide o mienkotvorný denník s dlhoročnou pôsobnosťou na území celej Slovenskej republiky. Bral do úvahy pri určení výšky aj tú skutočnosť, že navrhovateľa súd považuje za verejne činnú osobu v oblasti práva. Nesúhlasil s navrhovateľom, že nie je verejne činnou osobou. Nie je verejne činnou osobou v ekonomickej alebo politickej oblasti. Je nepochybné, že verejnosť má právo vedieť, či advokát vykonával svoju funkciu bezúhonným spôsobom v súlade s právom alebo sa podieľa na nelegálnej činnosti, či už v ekonomickej oblasti alebo s prepojením na politiku. Verejný záujem je však daný len na pravdivých informáciách ohľadne aj verejne činnej osoby. Nie je daný na nepravdivých informáciách a komentároch tak, ako tomu bolo v tomto prípade. Pokiaľ by informácie boli pravdivé, pri vyhodnotení súdu, že advokát je verejne činnou osobou, by musel zniesť väčšiu mieru kriticizmu ako ostatní občania. Pri stanovení výšky bral do úvahy aj tú skutočnosť, že od uverejnenia článkov uplynula dlhšia doba dovtedy, kým navrhovateľ žiadal o uverejnenie ospravedlnenia, pričom takáto forma zadosťučinenia bola v danom prípade najoptimálnejšia. Bral do úvahy aj tú skutočnosť, že o zadosťučinenie formou uverejnenia ospravedlnenia na základe tohto rozsudku sa obral samotný navrhovateľ neodstránením vád, nevykonateľnosťou návrhu v tejto časti, ako už bolo zdôvodnené. Pri stanovení výšky náhrady súd bral do úvahy aj tú skutočnosť, že pri fyzickej a súčasne aj morálnej ujme na zdraví (sťaženie spoločenského uplatnenia), je podľa súčasnej legislatívy hodnotená určitými finančnými stropmi. Morálna ujma, ktorá sa týka zásahu do občianskej cti, nemôže byť ohodnotená viac, ako fyzická a morálna ujma dohromady v prípade ťažkej ujmy na zdraví, resp. v prípade straty končatiny. Opačný prístup, podľa názoru súdu, by bol nespravodlivý, neprimeraný. Stanovenú výšku súd preto považoval za primeranú a taktiež aj z dôvodu, že takáto výška vzhľadom k počtu nákladov výtlačkov nemôže mať likvidačný charakter pre odporcu. Bral do úvahy aj tú skutočnosť, že odporca nevyužil inštitút opravy na úprimné ospravedlnenie, ktorému by zodpovedalo objektivizovanie nepravdivých faktov. Inštitút opravy bol zneužitý, opäť boli uverejnené nepravdivé informácie. Bral do úvahy aj to, že článok bol uverejnený aj na internete a s menom navrhovateľa na internete je táto kauza spájaná doteraz.

Tým mal súd preukázané, že boli splnené všetky podmienky zodpovednosti za tento zásah, teda zásah objektívne spôsobilý vyvolať ujmu, nedovolený zásah, teda uverejnenie článkov v rozpore s právom na poskytovanie informácií a v rozpore s právom na ochranu dobrého mena, súkromia, cti a bola preukázaná aj príčinná súvislosť medzi porušením povinností odporcu a týmto zásahom. Dospel preto k záveru, že intenzita zásahu a nemajetkovej ujmy bola vysoká a zodpovedá priznanej náhrade. Bola preukázaná objektívna možnosť vzniku závažnej ujmy v oblasti navrhovateľovej cti, dôstojnosti, vážnosti, rodinných, priateľských, profesijných vzťahov. Bola daná objektívna možnosť straty dôvery klientov, priateľov, rodiny, objektívna možnosť označenia navrhovateľa ako človeka U., človeka v pozadí ekonomickom, politickom cyperských schránkových firiem, teda človeka na hrane zákona, ktorému bežný poctivý občan nemôže dôverovať a vyhýba sa mu. Zároveň bola preukázaná objektívna možnosť trvalého prepojenia s politikou U., a teda nemožnosťou uchádzať sa o verejnú funkciu. Aj keď nie každé uverejnenie nepravdivej informácie musí byť neoprávnený zásahom do osobnostných práv, v tomto prípade ide o zásah do osobnostných práv a zásah veľkej intenzity. Preto v tomto konkrétnom prípade nestačí len zadosťučinenie uverejnením ospravedlnenia z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov, je potrebné aj finančné odškodnenie. Z týchto dôvodov súd priznal navrhovateľovi odškodnenie vo výške 16 000 € a považoval túto výšku za primeranú. Vo zvyšnej časti 34 000 € návrh zamietol.

Z toho vyplýva, že navrhovateľ bol úspešný čo do zaplatenia 16 000 €, neúspešný čo do zaplatenia 34 000 €. Súd priznal navrhovateľovi právo na náhradu trov konania v celom rozsahu 100 %, pretože aplikoval na náhradu trov konania § 142 ods. 3 OSP. Navrhovateľ je plne úspešným účastníkom konania, pretože výška plnenia závisela od úvahy súdu.

Súd priznal navrhovateľovi trovy konania v nasledovnej výške: 8 úkonov právnej pomoci (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie žaloby na súd, účasť na pojednávaní dňa 29.1.2013 (3-krát - za

každé 2 začaté hodiny), účasť na pojednávaní dňa 23.5.2013, účasť na pojednávaní dňa 5.2.2014) = 8 x 526,13 € + účasť na pojednávaní, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku 263,06 € = 4472,10 € + 1-krát režijný paušál po 7,41 € + 4-krát režijný paušál po 7,81 € + 3-krát režijný paušál po 8,04 € = 4542,28 € + 20 % DPH vo výške 908,46 = 5450,74 €. Ďalej právny zástupca vyúčtoval náhradu hotových výdavkov za stratu času pri doprave na pojednávanie dňa 29.1.2013 na trase Bratislava - Čadca a späť v sume 130,20 € + cesta na pojednávanie dňa 23.5.2013 v sume 130,20 € + dňa 5.2.2014 v sume 134 € + dňa 25.2.2014 v sume 134 € = 528,40 € + náhrada za použitie vozidla za cestu 4-krát na trase Bratislava - Čadca a späť vo výške 342,58 € + náhrada za spotrebované PHM v sume 275,41 € = 1146,39. Za podaný návrh bol zaplatený súdny poplatok vo výške 1566 €. Trovy konania tak celkom predstavujú sumu za úkony právnej služby 5450,74 € + náhrada hotových výdavkov 1146,39 € + súdny poplatok 1566 € = 8163,13 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.